

men jeg har troet, at det var en besværlig Bøi, naar han først skulde decideere og man derefter skulde henvende sig til en anden Autoritet. Jeg har troet, at Tvisten nærmest vilde afgjøres; dersom Nogle strax efter traadte sammen for nærmere at bedømme det; thi bag efter at bedømme, hvorledes pr. Ex. et Maaltid Mad har været, efterat Compagniecommandanten her først har besigtiget det, dette kan jeg ikke indsee kan lade sig gjøre; der gaaer Lid hen med, naar man skulde henvende sig til Overigheden herom. I Kjøbstæderne, jeg gjorde nemlig Forskiel paa Kjøbstæderne og Landet, er det Indquarteringscommissionen, som det er overladt at bedømme, om der er Grund til saadan Klage. Det forekommer mig saaledes virkelig, at det er bedst angaaende Klagerne at blive derved; et heller kan jeg, saaledes som den sidste ærede Taler, finde mig tilfredsstillet for Kjøbstædernes Vedkommende ved den proponerede Betaling for Estertiden, men kun forsaavidt det er for en kort Tid, har jeg fundet mig tilfredsstillet.

Sagd: Jeg troer rigtig nok, at den sidste ærede Taler har opfattet denne Sag fra et noget urigtigt Standpunkt; thi det er vistnok aldeles utvivlsomt, at Uvedkommende vanskeligt vilde kunne faae Leilighed til at undersøge den Mad, der allerede er spist (Latter); men det er netop for at faae denne Undersøgelse foretaget forinden Splisningen, at man har overdraget dette til Compagniechefen. Under saadanne Krigsforhold er et af de vigtigste Hensyn netop dette, at fremkalde en hurtig Besvarelse af saadanne Spørgsmaal, som man ikke er levnet Tid til at udsætte Afgjørelsen af; man er der nødsaget til at overlade dette til den nærmeste tilstedeværende Autoritet, og denne er i dette Tilfælde Compagniechefen. Med Hensyn til, hvad den samme ærede Taler bemærkede om Indquarteringsgodtgjorelsens Utilstrækkelighed, da formener jeg, at det under saadanne Forhold ikke kan undgaaes, at, hvad der paa visse Steder og i visse Tilfælde er fuldkommen tilstrækkelig Betaling, vil i andre

Tilfælde være mindre tilstrækkelig; men man maa her tage tilbørligt Hensyn til Statens Kræfter og de mange store extraordinære Udgifter, der ere forbundne med saadanne betydelige Tropsesamlinger, og derfor kan man ikke, for at sikre enhver enkelt Qvarteervært imod mulige Tab, ansætte Godtgjorelsen saa høi, at den, i det Hele taget, overstiger det virkelig Nødvendige; thi, ved store Tropsesamlinger, hvorefter denne Lov jo netop handler, blive ofte Afdelinger paa flere hundrede Mand indquarterede i enkelte Bøndergaard, og maa der tage tilfatte med Logi i Lader og Udbygninger, og under saadanne Forhold forekommer det mig dog virkelig, at dette Qvarteer er tilstrækkeligt betalt med $3\frac{1}{5}$ sk. (Net, $1\frac{1}{2}$ sk.), jeg siger med $3\frac{1}{5}$ sk. pr. Mand af Underofficererne, thi ogsaa disse maae nøies med samme Leilighed, og med $1\frac{1}{2}$ sk. for hver Menig. Naar det nu altsaa ikke er muligt, at vedtage en Scala for de forskjellige Arter af Qvarterer, saa maa man vel dog i Almindelighed ansee den foreslaaede Godtgjorelse for nogenlunde tilstrækkelig. — Med Hensyn til Godtgjorelsen for Qvarterer til Heste, da troer jeg, at nysansførte Bemærkninger ogsaa der tildeels kunne anvendes, og, naar den ærede Taler har lagt saa megen Vægt paa, at Kjøbstæderne mindst kunne være tjente med samme, saa maa jeg ogsaa gjøre ham opmærksom paa, at man ved overordentlige Tropsesamlinger sjeldent indquarterer Kavalleriet i Kjøbstæderne, og paa Landet vil denne Indquartering ikke altid kunne betragtes som en Byrde; thi den ærede Taler veed vist, ligesaa godt som jeg, at Qvarteergodtgjorelsen ikke er Bondens eneste Indtægt af Kavallerihestene, men at der ogsaa falder adskillige andre gode Sager af, som Landmanden nok forstaaer at sætte Priis paa (Latter).

Ottefem: Jeg maa dog gjøre den ærede Taler opmærksom paa, at, naar der bliver indquarteret 200 Mand i en Bøndergaard, saa vilde de ikke faae det Qvarteer, som her tales om (So!), og derfor vil der hverken kunne være Tale om $3\frac{1}{5}$ eller $1\frac{1}{2}$ sk. (So!).